

วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเน
ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย
The Comparison of The Use of Guessing Expressions
in Korean and Thai

กาญจนา สหะวีริยะ

M.A. (Teaching Korean as a Foreign Language), อาจารย์

แผนกวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Journal of Humanities and Social Sciences

A b s t r a c t

The objectives of this paper are to study comparing the sentence structure, distinguishing the specific meanings and syntactic rules in the use of the guessing expressions in Korean and Thai. The result of this study reveals that both Korean and Thai share the similarities in using the guessing expression sentences, 1) The guessing expression in Korean and Thai sentences are used in order to express the ideas, feelings, and imagination of the speaker in an aspect of the past, present, and future. 2) The guessing expression sentences in Korean and Thai are numerous and meaningful. In comparison, they do not have any issues with unmatched interpretations. However, there are some differences in the use of Thai and Korean guessing expressions that are; 1) Korean guessing expressions can be used to modify verb, adverb and noun while Thai guessing expressions can't be used to modify nouns. 2) Korean guessing expressions are inflection language which is supposed to be placed at the end of verb, adverb, or noun. Therefore, the form of words is needed to be changed before combining with the final particles. Unlike Korean, Thai is a single word language, and there is no inflectional morpheme. 3) Each guessing expression in Korean contains many connotations. On the other hand, in order to convey different guessing expressions in Thai, the specific word is required.

4) Although some guessing expression structures in Korean are different, they share the similar specific meanings. Those can be replaced. In contrast, in Thai, either the form of words or the different type of words used but express the same meaning, they can be combined. 5) The guessing expressions in Korean are obviously ruled. Unlike Thai, the principle relies on the speaker's attitude when expressing by using the adverb or adjective in order to define.

Keywords : The use of guessing expression, Korean, Thai

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างประโยค จำแนกความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ผลการศึกษาพบว่า รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยเหมือนกัน ดังนี้ คือ 1) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย คือรูปประโยคหรือคำที่สื่อถึงการแสดงความคิด ความรู้สึก หรือจินตนาการของผู้พูดสามารถใช้ในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 2) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยมีจำนวนมากและหลายความหมาย เมื่อเปรียบเทียบกันจึงไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการแปลความหมายที่ไม่ตรงกัน แต่รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ดังนี้ คือ 1) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีสามารถขยายคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ และคำนามได้ แต่คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไม่สามารถขยายคำนามได้ 2) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี คือวิภัติปัจจัยที่ใช้เติมท้ายคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ และคำนามเมื่อนำมาใช้ต้องเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์ก่อนเสมอ ต่างกับภาษาไทยที่เป็นคำโดด จึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนรูปศัพท์ก่อนนำมาใช้ 3) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี 1 รูปประโยคสามารถสื่อความหมายได้หลากหลาย ต่างกับภาษาไทยที่ต้องเปลี่ยนคำไปตามความหมายที่ต้องการสื่อ 4) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีหากโครงสร้างประโยคต่างแต่ความหมายเฉพาะตัวเหมือนกัน สามารถใช้แทนกันได้

แต่คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยเมื่อสะกดคำหรือชนิดของคำต่าง แต่สื่อความหมายเหมือนกัน ก็สามารถใช้ร่วมกัน และ 5) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีกฎการใช้ปรากฏชัดเจน ต่างกับภาษาไทยที่หลักการใช้ขึ้นอยู่กับที่ชนะของผู้พูดว่าจะสื่อความหมายของการคาดคะเนในระดับใด โดยการใช้คำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์มาแสดง

คำสำคัญ :

รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเน ภาษาเกาหลี
ภาษาไทย

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

บทนำ

ภาษาไทยกับภาษาเกาหลีมีตระกูลภาษาที่ต่างกัน โดยภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำโดด (Isolating Language) กล่าวคือ คำไทยแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถใช้ได้อย่างอิสระโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปศัพท์ ดังนั้น หากต้องแสดงกาล การก วาจกในประโยคแค่เติมคำที่แสดงความหมายเหล่านั้นลงไปเท่านั้น (정환승, 2007 :15) ต่างกับภาษาเกาหลีที่จัดอยู่ในตระกูลอูรัล-อัลเตอิก (Altaic Language) มีลักษณะเป็นคำติดต่อกันที่มีการเติมวิภัติปัจจัย ดังนั้นคำกริยาที่ปรากฏจึงไม่ถึงเป็นคำสำเร็จรูปที่สามารถนำมาใช้สนทนาในชีวิตประจำวันต้องเปลี่ยนแปลงส่วนท้ายก่อนเสมอ (ปริศ วงศ์ธนเสน, 2552 : 8) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) a. 영수가 틀림없이 유학을 갈 거야.
b. 영수가 틀림없이 유학을 가겠다.
c. 영수가 틀림없이 유학을 갈 것 같다.

(정단화, 2011: 17)

ตัวอย่างประโยคข้างต้น การเติมวิภัติปัจจัยท้ายคำกริยาในแต่ละรูปประโยคโครงสร้างประโยคต่างกัน แต่ทั้ง 3 ประโยคสามารถสื่อความหมายถึง “การคาดคะเน” ได้เหมือนกัน กล่าวคือ รูปประโยค “-(으)ㄴ 거야” หรือ รูปประโยค “- ㄴ-” หรือรูปประโยค “-(으)ㄴ 것 같다” เมื่อเติมหลังคำกริยา “가다 (ไป)” สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของผู้พูดได้เหมือนกัน แต่โครงสร้างประโยคต่างกัน และมีความหมายเฉพาะตัว

ต่างกัน เช่น ในกรณีนี้ที่ประธานคือสรรพนามบุรุษที่ 2 หากใช้รูปประโยค “- (으)ㄴ 거야” และรูปประโยค “- ㄹ-” กับคำกริยา สื่อความหมายถึงการคาดคะเนและความตั้งใจ แต่หากใช้กับคำกริยาคุณศัพท์ สื่อความหมายถึงการคาดคะเนเท่านั้น (정원기, 2009 : 54) ต่างกับรูปประโยค “-(으)ㄴ 것 같다” ในบริบทนี้สื่อความหมายถึงการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยผู้พูดไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ใช้ความคิดหรือความรู้สึกของตัวเองเป็นหลักในการคาดคะเน (Kanchana Sahaviriya, 2016 : 56-58) 장단화 (2011 : 7) กล่าวว่า “การคาดคะเน” ในภาษาเกาหลี คือการวิเคราะห์บางสิ่งบางอย่างที่เกิดจากความคิด ความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก ดังนั้นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีจึงมีจำนวนมาก และมีโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปชาวเกาหลีสามารถเข้าใจและจำแนกความหมายเฉพาะตัวของแต่ละรูปประโยคได้เป็นอย่างดี ซึ่งต่างกับนักศึกษาไทยที่มักประสบปัญหาเกี่ยวกับการเติมวิภัติปัจจัยที่สื่อความหมายถึง “การคาดคะเน” เหล่านี้เป็นอย่างมาก เพราะในภาษาไทยไม่มีการเติมวิภัติปัจจัยท้ายคำกริยาเพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน แต่หากต้องการสื่อความหมายถึง “การคาดคะเน” ในภาษาไทยสามารถแสดงความหมายนั้นด้วยการเติมคำกริยานุเคราะห์ในตำแหน่งหน้าหรือท้ายคำกริยานั้นๆ (นววรรณ พันธุมธธา, 2549 : 61-73)

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาการเปรียบเทียบโครงสร้างประโยค การจำแนกความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย ทั้งนี้ยังเป็น

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษา หรือชาวไทยที่สนใจภาษาเกาหลี ช่วยให้สามารถใช้ และสื่อสารภาษาเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สำหรับรูปประโยคที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ Kanchana Sahaviriya (2016 : 9-16) ได้ศึกษาและเก็บข้อมูลของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีแล้วนำมาเปรียบเทียบความถี่เพื่อหาความสำคัญ และความจำเป็นต่อการศึกษานักศึกษาไทย¹ มีทั้งหมด 6 รูปประโยค ได้แก่ คือ “-겠-, -(으)ㄴ 것이다, -(으)ㄴ/는 /(으)ㄴ 것 같다, -(으)ㄴ가/나 보다, -(으) ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다 และ -(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다”

ความหมายของรูปประโยคที่แสดง การคาดคะเนในภาษาเกาหลี

พจนานุกรม 연세 한국어 사전 (2005) ของเกาหลีได้ให้ความหมายของ “การคาดคะเน” ว่าหมายถึง การแสดงความคิดหรือจินตนาการที่เกิดจากกระบวนการคิดของผู้พูดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 장경희 (1985) จำแนกความหมายของ “การคาดคะเน” ไว้ 4 ความหมาย คือ การอนุมาน การสันนิษฐาน การเดา และการประมาณการ 이기중 (1996) กล่าวว่า การประมาณการ คือ การคาดการณ์ถึงความจริงที่มี

¹ แหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบ มีดังนี้

1) ข้อมูลจากหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยใช้ประกอบการเรียนการสอน กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเหล่านี้ถือเป็นรูปประโยคที่นักศึกษาไทยทุกคนต้องศึกษา และโอกาสที่นักศึกษาจะประสบปัญหาต่อการใช้รูปประโยคเหล่านี้จึงมีสูง

2) ข้อมูลการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนของชาวเกาหลี (이정, 2010) ข้อมูลนี้สามารถบอกความสำคัญ และความจำเป็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี เพราะเป็นรูปประโยคที่ชาวเกาหลีนิยมใช้มาก จึงเป็นรูปประโยคที่ต้องศึกษาเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันกับชาวเกาหลีได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

3) ข้อมูลจากข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีตั้งแต่ครั้งที่ 24 - 33 เนื่องจากปัจจุบันการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนมาก นอกจากสามารถวัดระดับความสามารถของผู้เรียนแล้ว ยังเป็นสิ่งจำเป็นต่อการนำไปประกอบเพื่อการศึกษาต่อที่ประเทศเกาหลีได้ หรือการสมัครงานในบริษัทเกาหลี ดังนั้นการศึกษารูปประโยคที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีจึงเป็นอีกแหล่งข้อมูลหนึ่งที่สำคัญยิ่ง

ความน่าจะเป็นว่าสามารถเกิดขึ้นได้จริง แต่การเดา คือ สิ่งที่เกิดจากกระบวนการคิดที่ไม่มีมูลเหตุที่น่าเชื่อถือ หรือ ไม่สามารถเป็นได้จริง 孙은희 (2003) ให้ความหมายของ “การคาดคะเน” ว่า คือ การแสดงความคิด จิตสำนึก หรือความทรงจำที่มีต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งของผู้พูด เพื่อสื่อความหมายถึงความน่าจะเป็น หรือ ความเป็นไปได้ กล่าวคือ ผู้พูดใช้ประสบการณ์ที่เคยประสบเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อแสดงความคิดที่มีความน่าเชื่อต่อการคาดการณ์ถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 卍卍卍 (2012) กล่าวว่า “การคาดคะเน” คือ การแสดงความคิดเห็นของผู้พูดต่อสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ไม่แน่ใจหรือไม่ชัดเจน ดังนั้น การคาดคะเนจึงมีแนวคิดพื้นฐานมาจากความไม่แน่ชัด และสามารถใช้อธิบายความหมายในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

กล่าวได้ว่าการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีคือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงความคิดหรือจินตนาการของผู้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือเกิดขึ้นแล้วในอดีต หรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งการคาดคะเนอาจเป็นดังที่คิดไว้หรือไม่ก็ได้ และสามารถใช้อธิบายได้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน ดังรูปประโยคต่อไปนี้

1. รูปประโยค “-쉴-”

หนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับนักเรียนต่างชาติทั่วไป เริ่มนำเสนอรูปประโยค “-쉴-” ที่สื่อถึงความตั้งใจ² แล้วตามด้วยความหมายที่สื่อถึงการคาดคะเน ซึ่ง 卍卍卍 และ 卍卍卍 (2006 : 53) ได้นำเสนอความหมายของรูปประโยค “-쉴-” ที่สื่อถึงการคาดคะเน ไว้ดังนี้

² รูปประโยค “-쉴-” ที่สื่อความหมายถึงความตั้งใจที่แน่นอน แสดงดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 내가 선생님을 만나러 가겠다. (ฉันตั้งใจจะไปเจออาจารย์ค่ะ)

จากตัวอย่างประโยค เมื่อประธานของประโยค คือสรรพนามบุรุษที่ 1 รูปประโยค “-쉴-” จะสื่อความหมายถึงความตั้งใจที่แน่นอน

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

- (2) a. 그 곳은 어제 비가 많이 왔겠다.
(เมื่อวานที่โน้นฝนต้องตกหนักเป็นแน่)
- b. 그 곳은 지금 비가 오고 있겠다.
(ตอนนี้ที่โน้นฝนต้องตกหนักเป็นแน่)
- c. 그 곳은 내일 비가 많이 오겠다.
(พรุ่งนี้ที่โน้นฝนต้องตกหนักเป็นแน่)

ตัวอย่างประโยคข้อ (2a-c.) เมื่อรูปประโยค “-겠-” ใช้คู่กับสรรพนามบุรุษที่ 3 “비 (ฝน)” และคำแสดงกาลเวลา “어제 (เมื่อวาน) 지금 (ตอนนี้) 내일 (พรุ่งนี้)” ในบริบทนี้สื่อความหมายถึงการคาดคะเน กล่าวคือ ตัวอย่างประโยคข้อ (2a.) ปรากฏการใช้คำแสดงกาลอดีต “어제 (เมื่อวาน) และ -있- (คำแสดงกาลอดีต)” ตัวอย่างประโยคข้อ (2b.) ปรากฏการใช้คำแสดงกาลปัจจุบัน “지금 (ตอนนี้)” และตัวอย่างประโยคข้อ (2c.) ปรากฏการใช้คำแสดงกาลอนาคต “내일 (พรุ่งนี้)” ซึ่งคำแสดงกาลทั้ง 3 นี้ สามารถกับใช้รูปประโยค “-겠-” เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน จึงกล่าวได้ว่า รูปประโยค “-겠-” คือรูปประโยคที่สามารถใช้ได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน

ทั้งนี้รูปประโยค “-겠-” ยังสามารถใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (3) a. 내일 날씨가 춥겠지요.
(พรุ่งนี้อากาศต้องหนาวแน่)
- b. 그래요? 현우 씨가 마음이 아프겠어요.
(จริงเหรอ คุณฮยอนอูต้องเสียใจมากแน่)

ตัวอย่างประโยคข้อ (3a-b.) รูปประโยค “-겠-” ใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน กล่าวคือ ตัวอย่างประโยคข้อ (3a.) ใช้รูปประโยค “-겠-” เติมหลังคำกริยาคุณศัพท์ “춥다 (หนาว)” เพื่อคาดคะเนความหนาวของอากาศในวันพรุ่งนี้ และตัวอย่างประโยคข้อ (3b.) ใช้รูปประโยค “-겠-” เติมหลังคำกริยาคุณศัพท์ “마음이 아프다 (เสียใจ)” เป็นการคาดคะเนความรู้สึกของสรรพนามบุรุษที่ 3 “현우 씨 (คุณชยอนอู)” ที่สูญเสียคุณพ่อ ทั้งนี้รูปประโยค “-겠-” ยังใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนได้เช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4) a: 주말에 무엇을 할 거예요?

(สุดสัปดาห์นี้จะทำอะไร)

b: 운동하겠어요.

(จะออกกำลังกาย / ต้องออกกำลังกายแน่)

จากตัวอย่างประโยคข้างต้น รูปประโยค “-겠-” ใช้คู่กับคำกริยา “운동하다 (ออกกำลังกาย)” ซึ่งสื่อความหมายได้ 2 ความหมาย คือ 1) สื่อความหมายถึงความตั้งใจที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต และ 2) สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจมากกว่าตนเองต้องออกกำลังกายในวันสุดสัปดาห์ที่จะมาถึง กล่าวคือ เป็นการคาดคะเนถึงตัวเองที่จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมั่นใจในอนาคต

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

2. รูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다”

โครงสร้างรูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다” ประกอบด้วยปัจจัยแสดงกาลอนาคต “-(으)ㄹ” กับคำนามไม้อิสระ “-것” และคำบ่งชี้หน่วยภาคแสดง³ “-이다” เป็นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน⁴

(5) a. 이 약이 좋을 거예요.

(ยานี้คงจะดีแน่)

b. 김 선생님이 안 계실 거예요.

(อาจารย์คิมคงจะไม่อยู่แน่)

(6) a: 미나 씨, 언제 미국에 갈 거예요?

(คุณมีนาจะไปอเมริกาเมื่อไหร่ครับ)

b: (나) 다음 달에 갈 거예요.

(จะไปเดือนหน้าค่ะ / ไปเดือนหน้าแน่ค่ะ)

รูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다” ในตัวอย่างประโยคข้อ (5a.) ถูกใช้กับคำกริยาคุณศัพท์ “좋다 (ดี)” และประธานของประโยคเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 “약 (ยา)” ตัวอย่างประโยคข้อ (5b.) ใช้คู่กับคำกริยา “계시다 (อยู่, อาศัย)” และประธานของประโยคคือสรรพนามบุรุษที่ 3 “김 선생님 (อาจารย์คิม)” แต่ตัวอย่างประโยคข้อ (6b.) ใช้กับคำกริยา “가다 (ไป)”

³ คำบ่งชี้หน่วยภาคแสดง หมายถึง คำบ่งชี้เพื่อแสดงหน้าที่เสมือนกริยาหรือภาคแสดงของประโยค ในภาษาเกาหลีคือ คำว่า “-이다” ซึ่งมีเพียงตัวเดียวเท่านั้น และถือเป็นคำกริยาไม้อิสระต้องประกอบด้วยคำนามอื่นเสมอ ทั้งนี้จะไม่ปรากฏในรูปของประโยคคำสั่งและชักชวน คำบ่งชี้หน่วยภาคแสดงนี้ มีความหมายว่า “เป็น...คือ...” (ปริศนวงศ์อนันต์, 2552 : 100-101)

⁴ แต่หากใช้รูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다” กับประธานบุรุษที่ 1 สามารถสื่อความหมายถึงความตั้งใจได้เช่นกัน (Kanchana Sahaviriya, 2016:18) แสดงดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 저는 약국에 갈 것입니다.

우리는 병원을 먹을 것입니다. (서울대학교 언어교육원, 2003 : 254)

จากตัวอย่างประโยคข้างต้น เมื่อรูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다” ถูกใช้เติมหลังคำกริยา และประธานของประโยคเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 สื่อความหมายถึงความตั้งใจ แต่รูปประโยค “-겠-” สื่อถึงความตั้งใจที่แน่นอนได้มากกว่ารูปประโยค “-(으)ㄹ 것이다” (이윤진และ 노지나 (2003))

และประธานของประโยคเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 “나 (ฉัน)” ในกรณีนี้จะสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจ จึงกล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으)ㄴ 것 이 다” สามารถใช้คู่กับสรรพนามบุรุษที่ 1 2 หรือ 3 เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความหมายมั่นใจ (이 윤진 และ 노지나, 2003) แต่เนื่องจากรูปประโยค “-셨-” กับรูปประโยค “-(으)ㄴ 것 이 다” มีความหมายใกล้เคียงกันมาก 백봉자 (2006) จึงเสนอข้อเปรียบเทียบไว้ ดังนี้ คือในกรณีที่ประธานเป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 รูปประโยค “-(으)ㄴ 것 이 다” สื่อความหมายถึงการคาดการณ์สิ่งต่างๆ บนพื้นฐานตามความคิดของคนทั่วไป ทำให้มีความมั่นใจน้อยกว่ารูปประโยค “-셨-” และ 유민애 (2012:59) กล่าวว่า “รูปประโยค “-(으)ㄴ 것 이 다” สามารถแสดงการวัดระดับความมั่นใจของการคาดคะเนได้ โดยขึ้นอยู่กับคำวิเศษณ์ที่ใช้คู่กัน กล่าวคือ หากใช้กับคำวิเศษณ์ “아마 (อาจจะ)” สื่อถึงความมั่นใจในการคาดคะเนน้อย แต่หากใช้กับคำวิเศษณ์ “틀림 없이 (อย่างแน่นอน, อย่างไม่ผิด)” สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจมาก

3. รูปประโยค “-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다”

โครงสร้างรูปประโยค “-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다” ประกอบด้วยปัจจัยแสดงกาล “-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ” กับคำนามไม้อิสระ “-것” และคำกริยาคุณศัพท์ “같다” มีความหมายพื้นฐานสื่อถึง “ลักษณะความคล้ายคลึงกัน” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(7)	a. 비가 온 것 같아요.	(ดูท่าฝนตกแล้ว)
	b. 비가 오는 것 같아요.	(ดูท่าฝนกำลังตก)
	c. 비가 올 것 같아요.	(ดูท่าฝนจะตก)

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

รูปประโยค “-(으)ㄴ 것 같다” ในตัวอย่างประโยคข้อ (7a.) ถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ตัวอย่างประโยคข้อ (7b.) ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเรื่องราวที่กำลังเกิดขึ้นในกาลปัจจุบัน และในตัวอย่างประโยคข้อ (7c.) ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงกล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으)ㄴ/는 / (으)ㄹ 것 같다” คือรูปประโยคที่สามารถใช้ในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความคลุมเครือไม่ชัดเจน เพราะเป็นการคาดคะเนที่เกิดจากความคิดและความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก ทั้งนี้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는 / (으)ㄹ 것 같다” ยังสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่แตกต่างกัน ดังนี้

(8) 부드러운 설탕으로 만든 달콤한 맛이 아마 송편인 것 같아요.

(รสชาติหวานละมุนที่ทำจากน้ำตาลแบบนี้ คงจะเป็นซงพยอน (ขนมที่ใช้เช่นไหว้ในวันชูชอก))

(9) 두 명을 다 만나 봤는데, 이 사람이 더 좋은 것 같아요.
(ได้เจอทั้ง 2 คนแล้ว แต่คนนี้ดูเหมือนนิสัยดีกว่า)

(10) 저는 철수의 여자 친구를 봤습니다. 앞으로 그 여자랑 결혼하면 행복할 것 같아요.

(ฉันได้เจอแฟนของชอลซูแล้ว ต่อไปถ้าแต่งงานกับผู้หญิงคนนั้น มีหวังมีความสุขแน่)

(11) 친구: 내일 시간이 있어요? 같이 영화를 볼래요?

(เพื่อน: พรุ่งนี้ว่างไหม ไปดูภาพยนตร์กันไหม)

나: 미안해요. 내일 수업이 있어서 못 갈 것 같아요.

(ฉัน: ขอโทษ รู้สึกว่าพรุ่งนี้ไม่มีเรียนไปไม่ได้)

ตัวอย่างประโยคข้อ (8) สถานการณ์คือ การปิดตาแล้วคาดเดาชื่ออาหารผ่านการชิมรส ผู้พูดใช้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” เพื่อคาดคะเนสิ่งของที่มองไม่เห็นโดยการใช้ความคิดของตนเองเป็นหลัก และไม่มีหลักฐานยืนยันการคาดคะเน ตัวอย่างประโยคข้อ (9) สถานการณ์คือ ผู้พูดเคยมีประสบการณ์ตรงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงใช้ประสบการณ์ของตัวเองคาดเดาสิ่งต่างๆ กล่าวคือ ในบริบทนี้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” ถูกใช้เพื่อสื่อถึงการวิเคราะห์หรือแสดงความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้พูดเพื่อคาดคะเนนิสัยของคนอื่น ซึ่งมักใช้คู่กับคำว่า “제 생각에(는) (ฉันคิดว่า)” หรือ “제 보기에(는) (ฉันมองว่า)” คำเหล่านี้ทำให้การคาดคะเนมีความน่าเชื่อถือและเป็นธรรมชาติมากขึ้น ตัวอย่างประโยคข้อ (10) เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดวิเคราะห์ความจริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจากประสบการณ์ของตัวเอง กล่าวคือ ผู้พูดใช้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” เพื่อคาดคะเนสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ซึ่งการคาดคะเนสามารถเป็นจริงได้ เพราะผู้พูดรู้เรื่องราวบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน หรือรู้ผลที่จะเกิดอยู่ก่อนแล้ว และตัวอย่างประโยคข้อ (11) คือ สถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการใช้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” เพื่อสื่อความหมายถึงการปฏิเสธอย่างนอบน้อมในการรักษาหัวใจของคู่สนทนา ทำให้คู่สนทนาฟังแล้วรู้สึกผ่อนคลาย เป็นการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้พูดกับคู่สนทนา

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

4. รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다”

โครงสร้างรูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” ประกอบด้วยวิภัติปัจจัยเติมท้ายประโยค “-(으)ㄴ가/나” กับคำกริยานุเคราะห์ “-보다” สื่อความหมายถึงการคาดคะเน ซึ่งการใช้วิภัติปัจจัยเติมท้ายประโยค “-(으)ㄴ가/나” ในประโยคต่างๆ ทำให้ประโยคนั้นกลายเป็นประโยคคำถาม และสื่อความหมายถึงการสงสัยหรือความเคลือบแคลง ดังนั้นเมื่อใช้คู่กับคำกริยานุเคราะห์ “-보다” ในรูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” จึงเป็นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน

รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” คือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความชัดเจน กล่าวคือ การคาดคะเนนั้นต้องมีหลักฐานที่ใช้ยืนยันอย่างชัดเจน เช่น กรณีที่ผู้พูดคาดคะเนความจริงจากหลักฐานที่ตนเองได้ประสบหรือได้ยินโดยตรง หรือ อาจเป็นเหตุการณ์ที่ตนเองไม่ได้พบหรือได้ยินด้วยตัวเอง แต่รับรู้เรื่องราวมาจากคนอื่น ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อถือ แต่ผู้พูดสามารถใช้ความคิดของตนเองพิจารณาข้อมูล แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นหลักฐานที่น่าเชื่อถือ มีกฎการใช้ดังนี้

(12) a. 김치를 좋아하나 봐요. 잘 먹네요.

(ชอบกิมจิเป็นแน่ กินเก่งจัง)

b. 영진 씨가 많이 아픈가 봐요.

(คุณยองจินเจ็บมากแน่ๆ)

c. 이 것은 김 선생님의 책인가 봐요. 여기에 이름이 쓰여 있네요.

(สิ่งนี้เป็นหนังสือของอาจารย์คิมแน่ๆ ชื่อถูกเขียนไว้ตรงนี้)

(고려대학교 한국어문화교육센터, 2013 :130)

รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” ในตัวอย่างประโยคข้อ (12a.) ถูกใช้คู่กับคำกริยา “좋아하다 (ชอบ)” ตัวอย่างประโยคข้อ (12b.) ถูกใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “아프다 (เจ็บ)” และตัวอย่างประโยคข้อ (12c.) ใช้คู่กับคำนาม “책 (หนังสือ)” ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” สามารถใช้ได้กับทั้งคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ และคำนาม ทั้งนี้รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” มีวิวัฒนาการเพิ่มเติมทำย ประโยค “-나” ประกอบอยู่ จึงสามารถสื่อความหมายได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(13) a. 학생이 버스를 놓치었나 봐요.

(นักเรียนไม่ทันรถบัสแล้วแน่ๆ)

b. 학생이 버스를 놓치나 봐요.

(นักเรียนไม่ทันรถบัสแน่ๆ)

c. 학생이 버스를 놓칠 건가 봐요.

(นักเรียนจะไม่ทันรถบัสแน่ๆ)

(황티타인방, 2014 : 20)

แต่หลังคำกริยานุเคราะห์ “-보다” ไม่สามารถปรากฏด้วยกาลอดีต และกาลอนาคต เพราะขณะที่ผู้พูดพูดคือกาลปัจจุบัน พิจารณาจาก ตัวอย่างต่อไปนี้

(14) a. 철수가 밥을 먹을 건가 보다.

(ชอลซูจะกินข้าวแน่ๆ)

*b. 철수가 밥을 먹을 건가 봤다.

*c. 철수가 밥을 먹을 건가 보겠다.

(황티타인방, 2014 : 21)

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

5. รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다”

รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” ประกอบด้วยปัจจัยแสดงกาล “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ” ที่สื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต กับ คำว่า “-모양이다” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (15) a. 철수가 영화를 보는 모양이다.
(ชอลซูกำลังดูหนังอยู่แน่ๆ)
b. 철수가 영화를 본 모양이다.
(ชอลซูกูหนังแล้วแน่ๆ)
c. 철수가 영화를 볼 모양이다.
(ชอลซูกจะดูหนังแน่ๆ)

จากตัวอย่างประโยคข้อ (15a-c.) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “보다 (ดู)” เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน กล่าวคือ ตัวอย่างประโยคข้อ (15a.) สื่อความหมายถึงการคาดคะเนกาลปัจจุบัน ตัวอย่างประโยคข้อ (15b.) สื่อความหมายถึงการคาดคะเนกาลอดีต และตัวอย่างประโยคข้อ (15c.) เป็นการคาดคะเนกาลอนาคต จึงกล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으) ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” สามารถใช้ในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และมีความหมายคล้ายกับรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 보다” เพราะทั้ง 2 ประโยค สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีหลักฐานอย่างชัดเจน

(16) a. 신발이 없는 걸 보니 벌써 간 모양이다.
(이희자•이종희, 2006:106)

(เพราะดูจากการที่ไม่มีรองเท้าอยู่ ไปแล้วแน่ๆ)

b. 밖을 보니 비가 올 모양이에요. (이희자•이종희,
2006 : 243)

(เพราะเห็นข้างนอก ฝนตกจะแน่ๆ)

이희자และ이종희 (2006) ได้ยกตัวอย่างประโยคข้อ (16) เกี่ยวกับการใช้คำเชื่อมประโยค “-보니(까) (เพราะ...)” ซึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประโยคหน้ากลายเป็นหลักฐานทางอ้อมที่ไขยืนยันความน่าเชื่อถือของการคาดคะเนในประโยคหลังที่ตามมา⁵

⁵ ซึ่งการใช้คำเชื่อมประโยค “-보니(까) (เพราะ...)” สามารถใช้กับรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” และรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” กล่าวคือ ทั้ง 3 ประโยคนี้สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความหลักฐานทางอ้อมได้เหมือนกัน (Kanchana Sahaviriya.2016:70-74) แต่เนื่องจากรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” มีความหมายพื้นฐานที่สื่อถึงการคาดคะเนที่เกิดจากความคิดหรือความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก จึงทำให้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” มีความน่าเชื่อถือน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” และรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” แสดงดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 저는 정확히 잘 모르겠지만 다른 사람들 말을 들어 보니까 민호 씨가 성실한 것 같아요. / 성실한가 봐요. / 씨가 성실한 모양이에요. (ฉันก็ไม่แน่ใจนะ แต่เพราะได้ยินจากคนอื่น คุณมินโฮเป็นคนที่ดีจริงๆ)

และนอกจากนี้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” และรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” ยังสามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัยเป็นวัตถุวิสัย ได้เหมือนกัน กล่าวคือ เป็นการคาดคะเนที่เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวของผู้พูดเป็นหลัก ทำให้ความรู้สึกที่แสดงออกมาโดยตัวผู้พูดนั้นกลายเป็นหลักฐานที่เป็นรูปธรรม เพราะถูกถ่ายทอดออกมาจากบุคคล แสดงดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (전혀 모르는 사람을 친구로 생각했을 때)

나: 죄송합니다. 제가 실수한 것 같아요. / 성실했나 봐요. / 씨가 성실한 모양이에요.

(สถานการณ์คือ เข้าใจว่าคนที่ไม่รู้จักเป็นเพื่อนของตัวเอง)

ฉัน: ขอโทษค่ะ ดูท่านจะทุกคนผิด

สำหรับการสื่อความหมายที่แสดงถึงการคาดคะเนที่มีความหลักฐานทางอ้อม และการคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัยเป็นวัตถุวิสัย เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นการสื่อความหมายที่เหมือนกันของรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” และรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다” เพราะในบางกรณี 3 รูปประโยคนี้สามารถใช้แทนกันได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่หากพิจารณาความหมายเฉพาะตัวของแต่ละรูปประโยค กล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다” มีความน่าเชื่อถือน้อยที่สุดเพราะเป็นการคาดคะเนที่เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวของผู้พูดเป็นหลัก ดังนั้นในบทความนี้จึงมุ่งนำเสนอเฉพาะความหมายพื้นฐานหลักของแต่ละรูปประโยคเท่านั้น เพื่อง่ายและสะดวกต่อการทำความเข้าใจความหมายของแต่ละรูปประโยค

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

6. รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다”

รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” ประกอบด้วย คำคุณศัพท์กับคำนามไม่อิสระ “지” และคำกริยา “모르다” 성낙수 (1976:203) กล่าวว่า คำว่า “지” คือคำที่ใช้แทนคำว่า “사실 (ความจริง)” และแสดงความเห็นว่า “การพิจารณาความหมายเกี่ยวกับการคาดคะเนนั้น ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของรูปประโยคที่ปรากฏร่วม กล่าวคือ คำว่า “지” เมื่อใช้คู่กับคำคุณศัพท์ “-(으)ㄴ” และคำกริยา “모르다 (ไม่รู้)” สื่อความหมายถึงการคาดคะเน แต่เมื่อใช้คำว่า “지” กับคำคุณศัพท์ “-(으)ㄴ/는” ไม่สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเน แต่สื่อความหมายถึงการไม่รู้ความจริงที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง เพราะความหมายของคำว่า “모르다 (ไม่รู้)” ถูกใช้เพื่อสื่อถึงความไม่แน่นอนหรือชัดเจน”

- (17) a. 마이클이 때운 음식도 잘 먹을지 모르겠어요.
(ไม่แน่ว่าคุณไมเคิลจะกินอาหารเผ็ดได้ไหม)
- b. 학생들이 이 책을 읽었는지 모르겠어요.
(고려대학교 한국어 문화교육센터, 2013 : 179)
(ไม่แน่ว่าพวกนักเรียนจะอ่านหนังสือแล้วหรือไม่)

แต่จากตัวอย่างประโยคข้อ (17a-b.) 송소교 (2011) กล่าวว่า รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” สามารถใช้แสดงความรู้สึกหรือประสบการณ์ของผู้พูด เพื่อเป็นหลักฐานในการคาดคะเนต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

(18) 가: 아직 시간이 많이 남았는데 왜 이렇게 서둘러요?

(ยังมีเวลา ทำไมถึงรีบอย่างนี้ล่ะ)

나: 늦게 가면 앞자리에 앉을 수 없을 지도 몰라서 미리가 있으려고요. (Topik 22회 중급, 읽기)

(ถ้าไปช้าไม่รู้ว่าจะได้นั่งข้างหน้าไหม รีบไปดีกว่า)

(19) 가: 실수를 했다고? 무슨 일이 있었는데?

(บอกว่าผิดพลาดทำอะไร เกิดอะไรขึ้น)

나: 처음으로 외국 친구 집에 초대를 받은 건데, 뭘 사 가는 게 좋을 지 몰라서 고민을 많이 했어. (고려대학교 한국어 문화교육센터, 2013: 167)

(ได้รับเชิญไปบ้านเพื่อนต่างชาติเป็นครั้งแรก แต่ไม่รู้ว่าซื้ออะไรไปดี ก็เลยกลุ้มใจ)

จากตัวอย่างประโยคข้อ (18-19) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” ถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกกังวลในสถานการณ์ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” คือรูปประโยคใช้สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่ชัดเจน ซึ่งการคาดคะเนนั้นเกิดจากความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก และบางครั้งสื่อความหมายถึงความกังวลใจต่อสถานการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปโครงสร้างประโยค กฎการใช้ และความหมายของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี ดังตารางต่อไปนี้

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ตาราง 1 โครงสร้างและความหมายของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี

รูปประโยค	โครงสร้างประโยค	ความหมาย
-겠-	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้ตามหลังคำแสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 	คาดคะเนที่มีความมั่นใจมาก
-(으)ㄴ 것이다	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้ตามหลังคำแสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 	คาดคะเนที่มีความมั่นใจ
-(으)ㄴ/는/으)ㄴ 것 같다	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 1 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้คู่กับคำคุณศัพท์ที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 	คาดคะเนจากความรู้สึกของตัวเอง คาดคะเนจากประสบการณ์ของตัวเอง คาดคะเนจากประสบการณ์ที่ไม่มั่นใจ คาดคะเนอนาคตที่ไม่ชัดเจน
-(으)ㄴ가/나 보다	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้คู่กับคำคุณศัพท์ที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต - ท้ายประโยคไม่ปรากฏด้วยกาลอดีตและอนาคต 	คาดคะเนที่มีความชัดเจน
-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้คู่กับคำคุณศัพท์ที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต - ท้ายประโยคปรากฏด้วยกาลอดีตและปัจจุบันได้ 	คาดคะเนที่มีความชัดเจน
-(으)ㄴ/는/으)ㄴ 지(도) 모르다	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับสรรพนามบุรุษที่ 2 และ 3 - ใช้เติมหลังคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์ - ใช้คู่กับคำคุณศัพท์ที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต - ท้ายประโยคปรากฏด้วยกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ 	คาดคะเนที่ไม่มีความชัดเจน

ความหมายของคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย

ภาษาไทยต่างจากภาษาเกาหลีเนื่องจากมีลักษณะเป็นภาษาคำโดด จึงใช้ได้อย่างอิสระไม่ต้องเปลี่ยนรูปเพื่อแสดง เพศ พจน์ การก และกาล เหมือนกับภาษาเกาหลี ดังนั้นในภาษาไทยจึงไม่มีการระบุหรือแบ่งประเภทของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนเหมือนกับภาษาเกาหลี แต่เชื่อว่าในภาษาไทยจะไม่มีคำที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน กล่าวคือ เมื่อดำของภาษาไทยไม่สามารถบอกให้ทราบได้ว่าเป็นเพศอะไร พจน์ใด หรือกาลใด จึงต้องอาศัยคำอื่นมาประกอบเพื่อบอกลักษณะนั้นๆ แทนการเปลี่ยนคำ เช่น หากต้องการสื่อความหมายถึงกาลอนาคต มักใช้คำว่า “จะ” ประกอบ เช่น “ฉันจะสอบไล่สี่ปดาห์นี้” “เขาจะไปนั่งกับคุณพ่อ” เป็นต้น (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2538 : 106-107) ซึ่งคำเหล่านี้เรียกว่า “คำขยายกริยา” นววรรณ พันธุเมธา (2549 : 61-73) กล่าวว่า คำที่ขยายคำกริยาในภาษาไทย สามารถแบ่งได้ 8 ประเภท คือ คำวิเศษณ์ คำบอกผู้กระทำร่วม คำบอกการเข้าร่วม คำบ่งเวลา คำบอกความดี คำบอกโอกาส คำบอกความเห็น และคำบอกการสั่ง เมื่อพิจารณาความหมายของคำขยายกริยาในภาษาไทย พบว่า มีคำขยายกริยา 2 ประเภทที่สามารถสื่อความหมายถึงกาลอนาคตและการคาดคะเน นั่นคือ คำบ่งเวลา หมายถึง คำบ่งเวลาช่วยแสดงเวลาที่เกิดกริยา เช่น คำว่า “จะ” ขยายกริยา แสดงว่ายังไม่เกิดกริยานั้น แต่จะเกิดต่อไป และคำบอกความเห็น หมายถึง การแสดงความเห็นของผู้พูดเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของกริยา และความจำเป็นของผู้ทำในการทำกริยา ซึ่งสามารถแบ่งความหมายของคำที่แสดงความคิดเห็นของผู้พูด ได้ดังนี้

- 1) คำกริยานุเคราะห์ที่แสดงความเชื่อมั่น เช่น คำว่า “ต้อง”
- 2) คำกริยานุเคราะห์ที่แสดงความเป็นไปได้ เช่น คำว่า “น่า อาจจะ”
- 3) คำกริยา

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

นุเคราะห์ที่แสดงการคาดคะเน เช่น คำว่า “น่ากลัว คงจะ กระมั่ง มั่ง”
4) คำกริยานุเคราะห์ที่แสดงการคาดคะเนในอนาคต เช่น คำว่า “มีหวัง”
5) คำกริยานุเคราะห์ที่แสดงความไม่มั่นใจ เช่น คำว่า “ดูเหมือน”
6) คำกริยานุเคราะห์ที่แสดงความเห็นโดยพิจารณาจากท่าทางหรือสภาพแวดล้อม เช่น คำว่า “ท่า เห็นท่า เห็นที”

Pranee Kullavanijaya (1968) ให้ความหมายของคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยว่า คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ไข้เติมหน้าคำกริยา เช่น คำว่า “คง น่า อาจ ต้อง คงต้อง” เป็นต้น

กำชัย ทองหล่อ (2540 : 251-252) แบ่งคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไว้ดังนี้ 1) การคาดคะเนที่เป็นคำกริยานุเคราะห์ เช่น คำว่า “ชะรอย รอย เห็นจะ ทีจะ ท่าจะ คง” และการคาดคะเนที่เป็นคำวิเศษณ์ เช่น คำว่า “บางที” 2) การแสดงความแบ่งรบบแบ่งสู้ที่เป็นคำกริยานุเคราะห์ เช่น คำว่า “จะ” 3) การแสดงความไม่แน่ใจที่เป็นคำวิเศษณ์ เช่น คำว่า “กระมั่ง” 4) การแสดงความมั่นใจที่เป็นคำกริยานุเคราะห์ เช่น คำว่า “ต้อง” และการแสดงความมั่นใจที่เป็นคำวิเศษณ์ เช่น คำว่า “จริงๆ แน่ แน่ๆ แน่นนอน” ฯลฯ

เปรมจิต ขนะวงศ์ (2538:208-209) และอึ ฮึ-อึ (2002 : 114-127) แบ่งคำกริยานุเคราะห์ที่สื่อความหมายถึงการคะเนในภาษาไทย ดังนี้ “จะ” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา เพื่อสื่อความหมายถึง “กาลอนาคต” และ “การคาดคะเน” “ชะรอย กระมั่ง” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่ท้ายประโยค เพื่อสื่อความหมายถึง “การคาดคะเน” “อาจจะ” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา เพื่อสื่อความหมายถึง “การคาดคะเนที่มีความเป็นไปได้ประมาณ 50%” “คง(จะ) เห็นจะ” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

เพื่อสื่อความหมายถึง “การคาดคะเนที่มีความเป็นไปได้ประมาณ 90%” “จะ” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา เพื่อสื่อความหมายถึง “ความตั้งใจ” “จะต้อง” คือ คำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา เพื่อสื่อความหมายถึง “ความตั้งใจที่แน่วแน่”

ผลการวิจัยของ Suda Rungkupan (2004) พบว่า คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยแบ่งตามการใช้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน มีทั้งหมด 23 คำ ดังนี้ 1) คำกริยานุเคราะห์ปรากฏหน้าคำกริยาเพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเน เช่น คำว่า “ท่า ท่าทาง ดู ดูท่า ดูท่าทาง” 2) คำกริยานุเคราะห์ปรากฏท้ายประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนหรือความไม่ชัดเจน เช่น คำว่า “มั้ง ละมั้ง แหะมั้ง หรอกมั้ง ชะละมั้ง มั้งนะ” 3) คำวิเศษณ์ที่ปรากฏอยู่หน้าหรือท้ายประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงความชัดเจน เช่น คำว่า “แน่นอน แน่แน่นอนที่สุด” 4) คำวิเศษณ์ที่ปรากฏอยู่หน้าประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจนหรือสงสัยในความเป็นไปได้ เช่น คำว่า “สงสัย บางที น่ากลัว ไม่น่า” และ 5) คำวิเศษณ์ที่ปรากฏอยู่ท้ายประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงความชัดเจน เช่น คำว่า “เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย” เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อพิจารณาความหมายของคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย อาจกล่าวได้ว่า คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย คือ คำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา เพื่อแสดงความคิดหรือความรู้สึกของผู้พูดในการคาดคะเนเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยตามโครงสร้างประโยคและความหมายของคำต่างๆ ดังตารางต่อไปนี้

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ตาราง 2 โครงสร้างและความหมายของคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาภาษาไทย

กริยานุเคราะห์/วิเศษณ์ ^๑	โครงสร้างประโยค (ตำแหน่งที่ปรากฏ)			ความหมาย
	หน้า คำกริยา	ต้น ประโยค	ท้าย ประโยค	
ต้อง, คงจะ, น่าจะ, เห็นจะ, ทำจะ, ดูจะ, ทำทาง, ดูท่า, ดูท่าทาง	✓			คาดคะเน ที่มีความมั่นใจมาก
แน่นอน, แน่นอนที่สุด		✓	✓	คาดคะเน ที่มีความมั่นใจมาก
จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย			✓	คาดคะเน ที่มีความมั่นใจมาก
ดูเหมือน	✓			คาดคะเนที่ ไม่มีความมั่นใจ
กระมัง, กระมัง, จะละมัง, มัง, มัง นะ, ละมัง, แหละมัง, หรอกมัง			✓	คาดคะเนที่ ไม่มีความมั่นใจ
แน่นอน, แน่นอนที่สุด		✓	✓	คาดคะเนที่มี ความชัดเจน
เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่ๆ, แน่เลย			✓	คาดคะเนที่มีความ ชัดเจน
คงจะ, น่าจะ, ทีจะ, ทำจะ, ทำทาง, ดูจะ, ดูท่าทาง, เห็นจะ, ชะรอย	✓			คาดคะเนที่ไม่มี ความชัดเจน
น่ากลัว, บางที, ไม่แน่, สงสัย		✓		คาดคะเนที่ไม่มี ความชัดเจน
กระมัง, กระมัง, จะละมัง, มัง, มังนะ, ละมัง, แหละมัง, หรอกมัง			✓	คาดคะเนที่ไม่มี ความชัดเจน
คงจะ, น่า, น่ากลัว, เห็นจะ, อาจจะ	✓			คาดคะเนที่มี ความเป็นไปได้
กระมัง, มัง			✓	คาดคะเนที่มี ความเป็นไปได้น้อย
ท่า, เห็นท่า, เห็นที	✓			คาดคะเนจาก การเห็นท่าทางหรือ สภาพแวดล้อม ภายนอก

^๑ ซึ่งกริยานุเคราะห์ (ไว้) หมายถึง น. กริยาที่ใช้ช่วยกริยาอื่น เช่น คง จะ ถูก น่า, กริยาช่วย ก็ว่า.
วิเศษณ์ (ไว้) หมายถึง น. คำจำพวกหนึ่งที่ตั้งหรือขยายคำนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์เพื่อบอกคุณภาพหรือ
ปริมาณเป็นต้น เช่น คนดี นำมาก ทำดี ดีมาก. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ออนไลน์).
สืบค้นจาก : <http://www.royin.go.th/dictionary/> (1 มิถุนายน 2560).

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี กับภาษาไทย

การศึกษาเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยครั้งนี้ มุ่งเน้นการศึกษาเปรียบเทียบด้านโครงสร้างประโยค และความหมายของคำหรือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน⁷ เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย ดังนั้นจึงนำเสนอการวิเคราะห์โครงสร้าง ความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้ของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนของแต่ละรูปประโยค ดังต่อไปนี้

1. รูปประโยค “-겠-”

(20) a. 나는 이번 주말에 바쁘겠다.

สุดสัปดาห์นี้ฉันต้องยุ่งแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

b. 민호 씨가 공항에 가고 있겠다.

คุณมินโฮต้องกำลังไปสนามบินแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

c. 연차가 왔겠다. (설초, 2014 :12)

รถไฟต้องมาแล้วแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

⁷ แม้ว่าบางรูปประโยคอาจสื่อความหมายอื่นที่นอกเหนือจากการคาดคะเน แต่เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้เขียนจึงเลือกนำเสนอความหมายของคำหรือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนเท่านั้น

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ตัวอย่างประโยคข้อ (20a.) ประธานเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่รูปประโยค “-겠-” ถูกใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “ㅁㅅ다 (ยุ่ง)” จึงสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และตัวอย่างประโยคข้อ (20b-c.) ในกรณีนี้ประธานเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สรรพนามบุรุษที่ 1 แม้ว่ารูปประโยค “-겠-” จะใช้คู่กับคำกริยา “가다 (ไป)” และ “오다 (มา)” ก็สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจ ทั้งนี้ตัวอย่างประโยคข้อ (20b.) รูปประโยค “-겠-” ถูกใช้คู่กับคำกริยานุเคราะห์ที่แสดงกาลปัจจุบัน “-고 있다” จึงสื่อความหมายถึงการคาดคะเนสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และตัวอย่างประโยคข้อ (20c.) มีการปรากฏคำแสดงกาลอดีต “-았-” หน้ารูปประโยค “-겠-” จึงกล่าวได้ว่ารูปประโยค “-겠-” สามารถใช้ได้ทั้งกาลอดีต ปัจจุบัน อนาคตอย่างไม่จำกัด และมีความหมายตรงกับคำกริยานุเคราะห์ในภาษาไทยว่า “ต้อง” และคำวิเศษณ์ว่า “จริงๆ แน่แน่ๆ เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่เลย” ซึ่งคำกริยานุเคราะห์และคำวิเศษณ์นี้สามารถใช้ร่วมกันได้

ดังนั้นจากการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-겠-” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-겠-” ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยาคุณศัพท์ ^๑	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 1	-	바쁘다	-겠-	คาดคะเนที่มีความมั่นใจมาก
	บุรุษที่ 2, 3	가 (고 있다)	-		
		오다 (-있)	-		
ภาษา	ประธาน	คำกริยานุเคราะห์	คำกริยา	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 1	ต้อง	ยุ่ง	จริงๆ, แน่,	คาดคะเนที่มีความมั่นใจ
	บุรุษที่ 2, 3	ต้อง	(กำลัง) ไป	แน่ๆ, เป็นแน่,	
		ต้อง	มา (แล้ว)	อย่างแน่นอน, แน่เลย	

2. รูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다”

(21) a. 수미 씨가 이번 주말에 아마 고향에 돌아갈 거예요. (유창, 2011 : 19)

สุดสัปดาห์นี้คุณซูมี (อาจจะ) คงจะกลับไปบ้านแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

b. 수미 씨가 이번 주말에 바쁠 거예요.
สัปดาห์นี้คุณซูมีคงจะยุ่งแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

c. 이 약이 좋은 거예요.
ยานี้คงจะดีแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

d. 나는 아마 내일 집에 갈 거예요. (설초, 2014:6)
พรุ่งนี้นฉัน(อาจจะ)คงจะกลับบ้านแน่ (จริงๆ, แน่, แน่ๆ, เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่เลย)

^๑ คำกริยาในภาษาเกาหลีบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ คำกริยาแสดงอาการ (동작 동사) และคำกริยาคุณศัพท์หรือกริยาบอกสภาพ (상태 동사/형용사) (ปริศ วงศ์อนเสน, 2552 : 113-119) ซึ่งคำกริยาคุณศัพท์ในภาษาเกาหลีไม่ปรากฏการเคลื่อนไหวใดๆ เช่น สวย, ดำ, แดง เป็นต้น ซึ่งต่างกับคำกริยาในภาษาไทย กล่าวคือ คำกริยาในภาษาไทยหมายถึง คำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของคำนาม และคำสรรพนามในประโยค คำกริยาบางคำอาจมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง บางคำต้องมีคำอื่นมาประกอบ และบางคำต้องไปประกอบคำอื่นเพื่อขยายความ (ราตรี แจ่ม นิยม, 2546 :14)

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

จากตัวอย่างประโยคข้อ (21a-b.) ประธานเป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 “수미 씨 (คุณซูมี)” และรูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “돌아가다 (กลับไป)” และคำกริยาคุณศัพท์ “바쁘다 (ยุ่ง)” ตัวอย่างประโยคข้อ (21c.) คือกรณีที่ประธานเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 “야 (ยา)” และรูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “좋다 (ดี)” และตัวอย่างประโยคข้อ (21d.) ประธานเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 รูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “가다 (ไป, กลับ)” สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจ ดังนั้นรูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” จึงมีความหมายตรงกับคำกริยานุเคราะห์ในภาษาไทยว่า “คงจะ” และคำวิเศษณ์ว่า “จริงๆ แน่ แน่ๆ เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่เลย” ซึ่งคำกริยานุเคราะห์และคำวิเศษณ์นี้สามารถใช้ร่วมกันได้ แต่รูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” สามารถสื่อความหมายถึงความมั่นใจในการคาดคะเนได้น้อยกว่ารูปประโยค “-겠-” (예를 들어, 2006) เนื่องจากมีการปรากฏคำวิเศษณ์ “아마 (อาจจะ)” ในตัวอย่างประโยคข้อ (21a.) กับข้อ (21d.) เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจน้อย กล่าวได้ว่า รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีการกำหนดกฎการใช้การแบ่งระดับความมั่นใจอย่างชัดเจน ต่างกับภาษาไทย เพราะคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยใช้ความคิดหรือความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลักในสื่อความหมายถึงความมั่นใจ โดยการใช้คำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์มาแสดง

ผลการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-(으)ㄴ 것이다” ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยาคุณศัพท์	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 1	가다	-	-(으)ㄴ 것이다	คาดคะเนที่มีความมั่นใจ
	บุรุษที่ 2	-	좋다		
	บุรุษที่ 3	돌아가다	바쁘다		
ภาษา	ประธาน	คำกริยานุเคราะห์	คำกริยา	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 1	-	ไป, กลับ	จริงๆ แน่ แน่ๆ เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่เลย	คาดคะเนที่มีความมั่นใจ
	บุรุษที่ 2	คงจะ	ดี		
	บุรุษที่ 3	คงจะ	กลับ		
		คงจะ	ยุ่ง		

3. รูปประโยค “-(으)ㄴ/는 /(으)ㄴ 것 같다”

(22) (눈을 가리고 물건 맞추기) 글썄... 둥근 것이 아따
음... 사과인 것 같아요. (18 회 중급, 듣기)

(เปิดตาหายสิ่งของที่มองไม่เห็น) ไม่น่าใจนะ...
ลักษณะกลม น่าจะเป็น... แอปเปิ้ลมั่ง (กระมั่ง, มั่ง, หรอกมั่ง) ค่ะ

(23) 제가 한국에 가 보니까 한국은, 살기가 좋은 것
같아요.

ฉันได้ลองไปประเทศเกาหลีได้แล้วการดำรงชีวิตรู้สึก
ว่าน่าจะดีค่ะ

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

(24) (저와 한국 친구는 태국 음식점에서 먹을 것을
고르고 있습니다.)

(ฉันกับเพื่อนกำลังเลือกของที่จะกินที่ร้านอาหารไทย)

나: 태국 음식을 먹어 봤어요?

ฉัน: เคยกินอาหารไทยไหมคะ

친구: 전에 먹어 본 적이 있는 것 같아요.

เพื่อน: ก่อนนี้ดูเหมือนเคยกินมั้ง (กระมัง, มั้ง,
หรือกมัง) ค่ะ

(25) 동생은 시험 공부를 안 해요. 시험에 떨어질 것
같아요.

น้องไม่อ่านหนังสือสอบ มีหวัง^๑ สอบตก(แน่)ค่ะ

จากตัวอย่างประโยคข้อ (22) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” ใช้คู่กับคำนาม “사과 (แอปเปิล)” เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดเดา
สิ่งของที่มองไม่เห็นจากความคิดหรือความรู้สึกของผู้พูดเป็นหลัก
เมื่อพิจารณาแล้วตรงกับคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏหน้าคำกริยาในภาษา
ไทยคำว่า “น่าจะ” และคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏท้ายประโยคคำว่า
“กระมัง มั้ง หรือกมัง” ซึ่งสองคำนี้สามารถใช้ร่วมกันได้ ตัวอย่างประโยค
ข้อ (23) ในบริบทนี้ผู้พูดใช้รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다”
คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “좋다 (ดี)” เพื่อสื่อถึงการวิเคราะห์หรือแสดง
ความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ของตนเองในการคาดคะเนการใช้ชีวิต

^๑ปกติคำว่า “มีหวัง” จะใช้คู่กับคำว่า “แน่” จึงมักปรากฏเป็นคำว่า “มีหวัง...แน่”

ที่ประเทศเกาหลีใต้ แต่เนื่องจากรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” คือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มี ความชัดเจน เพราะใช้ความคิดหรือความรู้สึกของตัวเองเป็นหลัก ดังนั้นเมื่อแปล ความหมายเป็นภาษาไทยจึงตรงกับคำกริยานุเคราะห์คำว่า “รู้สึกว่าจะ” ตัวอย่างประโยคข้อ (24) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “떠다 (กิน)” เพื่อสื่อถึงสถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการ พูดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยประสบ แต่ไม่มั่นใจในความทรงจำ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จึงตรงกับคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏ หน้าคำกริยาในภาษาไทยว่า “ดูเหมือน” และคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏ ทำยประโยคคำว่า “กระมัง มั้ง หรือกมัง” ซึ่งสองคำนี้สามารถใช้ ร่วมกันได้ และตัวอย่างประโยคข้อ (25) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “떨어지다 (ตก)” ซึ่งเป็น สถานการณ์ที่ผู้พูดวิเคราะห์ความจริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจาก ประสบการณ์ของตัวเอง ดังนั้นจึงตรงคำกริยานุเคราะห์ในภาษาไทยว่า “มีหวัง” เมื่อพิจารณาตัวอย่างประโยคทั้ง 4 ประโยค กล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” สามารถใช้ได้ทั้งกาลอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต และมีความหมายที่หลากหลาย ซึ่งต่างกับภาษาไทย เพราะหาก ต้องการใช้คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยที่ต่างกัน จะเปลี่ยนคำ ไปตามความหมายที่ต้องการสื่อสาร เช่นเดียวกับการปรากฏความหมาย ของคำแปลภาษาไทยที่แสดงไว้ ในตัวอย่างข้างต้น

ผลการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 것 같다” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ตาราง 5 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다”
ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยา คุณศัพท์	คำนาม	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 1	먹어 보다	-	-	-(으)ㄴ/는/ (으)ㄹ 것 같다	คาดคะเนจาก ประสบการณ์ที่ ไม่มั่นใจ
	บุรุษที่ 2, 3	-	-	사과(이다) ¹⁰		คาดคะเนจาก ความรู้สึกของ ตัวเอง
		-	좋다	-		คาดคะเนจาก ประสบการณ์ ของตัวเอง
		떨어지다	-	-		คาดคะเน อนาคต
ภาษา	ประธาน	คำกริยา นุเคราะห์	คำกริยา	คำนาม	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 1	ดูเหมือน, กระมัง, มั้ง, หรือกมัง ¹¹	(เคย, ลอง) กิน	-	-	คาดคะเน ที่ไม่มีมั่นใจ
	บุรุษที่ 2, 3	น่าจะ	เป็น, คือ	แอปเปิ้ล	-	คาดคะเน ที่ไม่มี ความชัดเจน
		รู้สึกว่าจะ	ดี	-	-	คาดคะเน ที่ไม่มี ความชัดเจน
		มีหวัง... (แน่)	(การสอบ) ตก	-	-	คาดคะเน อนาคตที่ไม่มี ความชัดเจน

¹⁰ เนื่องจากวิภัติปัจจัยในภาษาเกาหลีต้องเติมหลังคำกริยา ดังนั้นในกรณีที่ต้องการใช้วิภัติปัจจัยเติมหลังคำนาม จึงต้องเติมคำบ่งชี้หน่วยภาคแสดง “-이다” ก่อน เพราะคำบ่งชี้หน่วยภาคแสดง “-이다” คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ตามหลังคำนาม มีความหมายว่า “เป็น... คือ...”

¹¹ “กระมัง มั้ง หรือกมัง” คือคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏท้ายประโยค

4. รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다”

(26) a: 밖에 왜 이렇게 시끄럽죠?

ด้านนอกทำไมเสียงดังอย่างนั้นคะ

b: 집 앞에서 공사를 한다고 들었는데 그걸
시작하나 봐요. (20 회 중급, 듣기•읽기)

ได้ยินมาว่าหน้าบ้านกำลังก่อสร้าง เริ่มทำการ
ก่อสร้างแล้วแน่ๆ (เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

(27) (친구가 김치를 먹은 후에 물을 계속 마시는
것을 보고 친구가)

(เห็นการดื่มน้ำของเพื่อนหลังกินกิมจิ)

a: 김치가 매운가 봐요. (선은희, 2003 : 31)

กิมจิเผ็ดแน่ๆ (เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

(28) a: 그 분은 의사 선생님이냐 봐요. 옷을 입은 것을
보면...

ท่านนั้นเป็นอาจารย์หมอแน่ๆ (เป็นแน่, อย่าง
แน่นอน, แน่, แน่เลย) ถ้าดูจากการสวมเสื้อผ้า

จากตัวอย่างประโยคข้อ (26-28) รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다”
มีการปรากฏโครงสร้างประโยคที่ต่างกัันดังนี้ คือ ตัวอย่างประโยคข้อ
(26b.) เมื่อใช้คู่กับคำกริยา “시작하다 (เริ่ม)” จะปรากฏด้วยรูปประโยค
“-나 보다” ตัวอย่างประโยคข้อ (27a.) เมื่อใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

“뻬다 (เผ็ด)” จะปรากฏด้วยรูปประโยค “-(으)ㄴ가 보다” และตัวอย่างประโยคข้อ (28a.) เมื่อคู่กับคำนาม “의사 선생님 (อาจารย์หมอ)” จะปรากฏด้วยรูปประโยค “-(으)ㄴ가 보다” จึงกล่าวได้ว่า รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” สามารถใช้ได้กับทั้งคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ และคำนาม เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความชัดเจนโดยมีหลักฐานปรากฏ กล่าวคือ หลักฐานที่นำมาคาดคะเนในประโยคตัวอย่างข้อ (26b.) คือ การได้ยินคำพูดจากคนอื่น หลักฐานของประโยคตัวอย่างข้อ (27a.) คือ การเห็นพฤติกรรมกรตึมน้ำของเพื่อน และหลักฐานของประโยคตัวอย่างข้อ (28a.) คือ การเห็นการสวมเสื้อผ้า ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยจึงมีความหมายตรงกับคำวิเศษณ์คำว่า “เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย” ทั้งนี้รูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” มีวิภัติปัจจัยเติมท้ายประโยค “-나” ประกอบอยู่ด้วย จึงสามารถสื่อความหมายได้ทั้งกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต แต่หลังคำกริยา “보다” ไม่สามารถปรากฏด้วยกาลอดีต และกาลอนาคต แสดงดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (29) a. 민국 씨가 도서관에서 책을 읽었나 봐요.
b. 민국 씨가 도서관에서 책을 읽나 봐요.
c. 민국 씨가 도서관에서 책을 읽을건가 봐요.
*d. 민국 씨가 도서관에서 책을 읽을나 봤어요.
*e. 민국 씨가 도서관에서 책을 읽을 건가 보겠어요.

ผลการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-(으)ㄴ가/나 보다” ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยา คุณศัพท์	คำนาม	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 2, 3	시작하다	-	-	-(으) ㄴ가/나 보다	คาดคะเนที่มี ความชัดเจน
		-	뺨다	-		
		-	-	의사선생님 (이다)		
ภาษา	ประธาน	คำกริยา บุเคราะห์	คำกริยา	คำนาม	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 2, 3	-	เริ่ม	-	เป็นแน่, อย่าง แน่นอน, แน่, แน่ๆ, แน่เลย	คาดคะเนที่มี ความชัดเจน
		-	เผ็ด	-		
		-	เป็น, คือ	คุณหมอ		

5. รูปประโยค “-(으) ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다”

(30) a. 아주 높은 점수를 받은 걸 보니까 어제 공부한 모양이에요.

เพราะเห็นคะแนนที่สูงมาก เมื่อวานอ่านหนังสือ
แน่ๆ (เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

(식당에서 많은 사람들이 비빔밥을 먹는 것을
보고)

(เห็นการกินข้าวยำเกาหลีของคนจำนวนมากที่
ร้านอาหาร)

b. 이 식당은 비빔밥이 제일 맛있는 모양이에요.

ข้าวยำเกาหลีของร้านอาหารนี้อร่อยที่สุดแน่ๆ
(เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

c. 오늘 밤에 고기를 사는 걸 보니까 불고기를 만들 모양입니다.

เพราะเห็นการซื้อเนื้อ คินนี้ทำเนื้อย่างเกาหลีแน่ๆ
(เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

d. 선생님과 싸운 걸 보니까 바보인 모양이야!

เพราะเห็นการทะเลาะกับอาจารย์แล้ว เขาเป็น
คนโง่แน่ๆ (เป็นแน่, อย่างแน่นอน, แน่, แน่เลย)

จากตัวอย่างประโยคข้อ (30) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다” มีการปรากฏโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน และสามารถใช้กับคำชนิดต่างๆ ดังนี้ ตัวอย่างประโยคข้อ (30a.) รูปประโยค “-(으)ㄴ 모양이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “공부하다 (เรียน)” เพื่อสื่อถึงการคาดคะเนที่มีความชัดเจนในอดีต ตัวอย่างประโยคข้อ (30b.) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는 모양이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “맛있다 (อร่อย)” เพื่อสื่อถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ที่มีความชัดเจนในปัจจุบัน ตัวอย่างประโยคข้อ (30c.) รูปประโยค “-(으)ㄴ 모양이다” ถูกใช้คู่กับคำกริยา “만들다 (ทำ)” เพื่อสื่อถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ที่มีความชัดเจนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และตัวอย่างประโยคข้อ (30d.) รูปประโยค “-(으)ㄴ 모양이다” ถูกใช้คู่กับคำนาม “바보 (คนโง่)” เพื่อสื่อถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จากตัวอย่างประโยคข้างต้นกล่าวได้ว่ารูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다” สามารถใช้ได้ทั้งกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และมีความหมายเหมือนกับรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/나 보다” เพราะทั้ง 2 ประโยคนี้ สื่อความหมายถึงการคาดคะเน

ที่มีหลักฐานอย่างชัดเจน แต่รูปประโยค “-(으)ㄴ/나 보다” มักปรากฏในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน (ปริศ วงศ์ธนเสน, 2552 : 126) ด้วยความหมายที่เหมือนกันของทั้ง 2 รูปประโยคนี้ อาจง่ายต่อการทำความเข้าใจความหมายของทั้ง 2 รูปประโยค แต่โครงสร้างประโยค และวิธีการใช้ มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยพบว่าไม่มีการปรากฏของการใช้คำที่แสดงการคาดคะเนในลักษณะเช่นนี้ เพราะภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด กล่าวคือ หากต้องการสื่อความหมายถึงการคาดคะเนในภาษาไทย เพียงนำคำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์มาเติมหน้าคำกริยาหรือท้ายประโยคเท่านั้น

ผลการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-(으) ㄴ/는/(으)ㄴ 모양이다” ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยา คุณศัพท์	คำนาม	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 2, 3	공부하다, 만들다	-	-	-(으) ㄴ/는/ (으)ㄴ 모양이다	คาดคะเนที่มีความชัดเจน
		-	맛있다	-		
		-	-	바보(아)다		
ภาษา	ประธาน	คำกริยา นุเคราะห์	คำกริยา	คำนาม	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 2, 3	-	เรียน,	-	เป็นแน่,	คาดคะเนที่มีความชัดเจน
		-	ทำ	-	อย่าง แน่นอน,	
		-	อร่อย	คนโง่	แน่, แน่ๆ, แน่เลย	

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

6. รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다”

- (31) a: 아까부터 아기가 계속 울어요. 왜 그러지?
เด็กร้องไห้ตั้งแต่เมื่อครู่ ทำไมเป็นอย่างนั้นหนะ
b: 혹시 어디가 아플지도 몰라요. (송소교, 2011 :

40-41)

ไม่แน่ใจว่าเจ็บตรงไหน/เจ็บตรงไหนมั้ง (ละมั้ง,
แหละมั้ง, หรอกมั้ง, ซะละมั้ง, มั้งนะ)

- (32) a: 복권 또 샀어요? 당첨도 잘 안 되잖아요.
ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลอีกแล้วหรือคะ ไม่ค่อยถูก

รางวัลไม่ใช่หรือ

- b: 어쩌면 이번에 당첨될지도 몰라요.
ครั้งนี้ไม่แน่อาจจะถูกรางวัลก็ได้นะ

จากตัวอย่างประโยคข้อ (31b.) รูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” ถูกใช้คู่กับคำกริยาคุณศัพท์ “아프다 (เจ็บ)” ตัวอย่างประโยคข้อ (32b.) ถูกใช้คู่กับคำกริยา “당첨되다 (ถูกรางวัล)” และเมื่อพิจารณาคำวิเศษณ์ที่ใช้ในตัวอย่างประโยคข้อ (31-32b.) พบว่า คำวิเศษณ์ คำว่า “혹시 (ไม่แน่ใจว่า...)” และ คำว่า “어쩌면 (อาจจะ...)” ทั้ง 2 คำนี้สื่อความหมายถึงไม่ความแน่นอนหรือไม่ชัดเจน กล่าวคือ คำวิเศษณ์ทั้ง 2 คำนี้มักถูกใช้คู่กับรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน และมักใช้คู่กับรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่ชัดเจน ซึ่งมีความหมายตรงกับคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏหน้าคำกริยาในภาษาไทยคำว่า “ไม่แน่”

และคำกริยานุเคราะห์ที่ปรากฏท้ายประโยค “ละมั้ง แหะลั้ง หรือมั้ง ซะละมั้ง มั้งนะ” แต่เมื่อเปรียบเทียบหลักการใช้กับภาษาไทยพบว่า ในภาษาไทยไม่มีการกำหนดหลักวิธีการใช้คำวิเศษณ์ที่ปรากฏคู่กับ คำแสดงการคาดคะเนเช่นนี้ เพราะหลักการใช้คำที่แสดงการคาดคะเน ในภาษาไทยขึ้นอยู่กับความคิดของผู้พูดว่าจะสื่อความหมายในระดับใด โดยใช้คำกริยานุเคราะห์ต่างๆ มาแสดง

ผลการศึกษาโครงสร้างและความหมายของรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยแสดงดัง ตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 การเปรียบเทียบรูปประโยค “-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다” ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

ภาษา	ประธาน	คำกริยา	คำกริยา คุณศัพท์	รูปประโยค	ความหมาย
เกาหลี	บุรุษที่ 2, 3	-	아프다	-(으)ㄴ/는/ (으)ㄴ 지(도) 모르다	คาดคะเนไม่มี ความชัดเจน
		당첨되다	-		
ภาษา	ประธาน	คำกริยา นุเคราะห์	คำกริยา	คำวิเศษณ์	ความหมาย
ไทย	บุรุษที่ 2, 3	ไม่แน่, ละมั้ง, แหะลั้ง, หรือมั้ง, ซะละมั้ง, มั้งนะ	เจ็บ	-	คาดคะเนไม่มี ความชัดเจน
			ถูกวางวัล	-	

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

สรุป

ผลการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย” มีความเหมือนและต่างกันด้านโครงสร้าง ความหมาย และกฎการใช้ สรุปได้ดังนี้

1. ความเหมือนของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

1.1 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย คือรูปประโยคหรือคำที่สื่อถึงการแสดงความคิด ความรู้สึก หรือจินตนาการของผู้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือเกิดขึ้นแล้วในอดีต หรือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งการคาดคะเนนั้นอาจเป็นดังที่คิดไว้หรือไม่ก็ได้

1.2 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีทั้ง 6 รูปประโยคข้างต้น สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนได้เหมือนกัน เช่นเดียวกับภาษาไทยที่มีคำที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่หลากหลาย ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยจึงไม่ประสบปัญหาด้านการแปลความหมายที่ไม่ตรงกัน

2. ความแตกต่างของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

2.1 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีสามารถขยายคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ และคำนามได้ แต่คำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไม่สามารถขยายคำนามได้ เพราะคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยคือ คำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาเท่านั้น

2.2 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี คือวิภัตติปัจจัยที่ใช้เติมท้ายคำกริยา คำกริยาคุณศัพท์ หรือคำนาม ดังนั้น หากนำมาใช้ต้องเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์ก่อนเสมอ ต่างกับภาษาไทย เพราะภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำโดด จึงไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนรูปศัพท์ก่อนนำมาใช้ เพียงแค่นำคำที่แสดงการคาดคะเนเติมหน้าหรือหลังคำกริยาเท่านั้น

2.3 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี 1 รูปประโยคสามารถสื่อความหมายได้หลากหลาย ซึ่งต่างกับภาษาไทย เพราะหากต้องการสื่อความหมายที่ต่างกันด้วยคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย จะต้องเปลี่ยนคำไปตามความหมายที่ต้องการสื่อสาร

2.4 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีโครงสร้างประโยคต่างกัน แต่หากความหมายเฉพาะตัวเหมือนกัน สามารถใช้แทนกันได้ ต่างกับคำที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย เมื่อสะกดคำหรือชนิดของคำต่าง แต่สื่อความหมายเหมือนกัน ก็สามารถใช้ร่วมกันได้

2.5 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีกฎการใช้ปรากฏชัดเจน ต่างกับภาษาไทยที่หลักการใช้ขึ้นอยู่กับทัศนะของผู้พูดว่าจะสื่อความหมายของการคาดคะเนในระดับใด โดยการใช้นำคำกริยานุเคราะห์หรือคำวิเศษณ์มาแสดง

กล่าวโดยสรุป ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างด้านโครงสร้างประโยค ความหมายเฉพาะตัว และวิธีการใช้ของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น และยังเป็นประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาหรือสื่อสารภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. 2540. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : บริษัทรวมสาสน์.
นววรรณ พันธุมเมธา. 2549. “ไวยากรณ์ไทย”, โครงการเผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ปรีศ วงศ์ธนเสน. 2552. **หลักภาษาเกาหลี**. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยี
การศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
เปรมจิต ชนวงษ์. 2538. **หลักภาษาไทย**. โครงการตำราและเอกสาร
ทางวิชาการสถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช.
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. 2556. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
ราชบัณฑิตยสถาน. 2554. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**
(ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.royin.go.th/dictionary/>.
(1 มิถุนายน 2560)
ราตรี แจ่มนิยม. 2546. การศึกษาคำบุพบทที่กลายมาจากคำกริยาใน
ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. กรุงเทพฯ.
สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2538. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด.
Pranee Kullavanijaya. 1968. A Study of proverbs in Thai. Master
of Arts in Linguistics,
Kanchana Sahaviriya. 2016. “A Study on Teaching Method of
Korean Guessing Expression for Thai Learners”. Pattani :
Prince of Songkla University.

- Suda Rungkupan. (2004). *The scope of preverbal in Thai*. to appear in Proceeding of the 14th South East Asian Linguistics Society, Thammasat University.
- 고려대학교 한국어 문화교육센터. 2013. 재미있는 한국어 3. 도서출판사 교보문고.
- 백봉자. 2006. 외국어로서의 한국어 문법 사전. 하우.
- 선은희. 2003. 한국어 문법 교육 방안 연구 - 추측 범주 '-는 것 같다', '-나 보다', '-는 모양이다'를 중심으로. 연세대학교 석사학위논문.
- 송소교. 2011. 중국인 학습자를 위한 한국어 추측 표현 교육 방안 연구. 인천대학교 석사학위논문.
- 장단화. 2011. 중국인 학습자를 위한 한국어 추측 표현 교육 방안 연구. 경희대학교 석사학위논문.
- 정원기. 2009. 한국어 '추측, 의지' 표현 연구 - 한국어 초급 교재를 중심으로 -. 청주대학교 석사학위논문.
- 정환승. 2007. 현대 태국어 문법론. 삼지사.
- 연세대학교 언어정보개발연구원. 2005. 연세 한국어. 두산동아.
- 유민애. 2012. 한국어 추측 표현의 교육 내용 연구. 석사학위논문 서울대학교.
- 이기중. 1996. 국어의 짐작. 추측 구문 연구. 박사학위 논문 한남대학교 대학원.
- 이윤진·노지니. 2003. 한국어교육에서의 양태 표현 연구: '추측' 과 '의지'를 중심으로. 한국어교육 14-1, 국제한국어교육학회. 173-209쪽.

การเปรียบเทียบรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

이한우. 2002. **태국어 문법론**. 한국외국어대학교.

이희자·이중희. 2006. **한국어 학습 학습자용 어미· 조사 사전**.
한국문화사.

황티타인방. 2014. **베트남인 학습자를 위한 한국어 추측 표현 교육
방안 연구**. 호남대학교 석사학위논문.